עצה מפולה

כאשר נחת מטוסו של ראש ממשלת בורמה, הגנרל **נהיווין** בלוד, והגנרל ירד ממנו, ראה הוא לפניו משמר כבוד מורכב מחילות צה"ל, תזמורת צה"ל וקבוצת חיילים בורמאים ונשותיהם, השוהים בישראל להשתלמות. הגנרל לא יכול היה להסתיר את התפעלותו מהנשים הבורמאיות, הושיט ידו ללחיצה, ואמר כמה משפטים בבורמאית. כשנשאלו הנשים אחר־כך, מה אמר להן הגנרל, השיבו בענווה: „הוא אמר שיפינו מאז הגענו לישראל". . . רעיתו של ראש־הממשלה **פולה בן־גוריון**, הוכיחה לאחרונה שהיא יודעת להיות לתועלת לא רק לקרובי משפחתה אלא גם למכריה. אחד ממכריה של פולה הוא **גרשון פאר**, בעל קיוסק בשכונת לדירת בן־גוריון בתל־אביב, שהתפרסם בשעתו כשגנב כספים כדי לחלקם בין תושבי המעברות. כשהתלונן פאר באוזני פולה, שהעיריה אוסרת עליו לשנות את הקיוסק שלו, יעצה לו היא: „אל תהיה שוטה, קודם תהרוס, אחר־כך תסביר ותתנצל. מה הם יכולים לעשות? יתלו אותך? מתי תולים גנב — כשתופסים אותו, ומניין לך שיתפסו אותך?" פאר עשה כדברי פולה, עקף את החוק כעצתה והצליח . . . בעת שיעור במשפט מנהלי, שנה ג', בפקולטה למשפטים של האוניברסיטה העברית בירושלים, התעוררה השאלה, האם יש סעיף בחוק, המגביל את סמכויותיו של הרמטכ"ל, או כובל אותו בפעולותיו. האסיסטנט **יהודה זמיר**, שרצה להוכיח, כי אף־על־פי שאין הוראה כזאת, הרמטכ"ל הוא מוגבל, סיפר מעשה שהיה: „בתקופת כהונתו של **משה דיין** כרמטכ"ל, הוא יצא ביום קיץ למשטח הדשא שלפני משרדו, פשט את חולצתו, חלץ את נעליו והשתרע להנאתו על הדשא. רס"ר המחנה שראה אותו בכך, רתח כולו. לבסוף אזר־עוז ואמר לדיין: ‚המפקד, התנהגותך משמשת דוגמא רעה לחיילים הפשוטים', שאל דיין: ‚איזה עונש אתה מטיל על חיילים שעושים כמוניי?' השיב הרס"ר: ‚חמש לירות קנס.' דיין הוציא שטר של חמש לירות, הושיטו לרס"ר ואמר: ‚הענשת אותי, עכשיו תן לשכב בשקט.'" אמר האסיסטנט: „ללמדכם שגם רמטכ"ל אינו רשאי לעשות ככל העולה על רוחו" . . . ח"כ מפא"י **עקיבא גוברין**, אוהב לספר בפומבי את חכמות נכדו. כשהוא תופס את עצמו בכך, הוא מתנצל כאילו, בספרו את הסיפור הבא: אדם נכנס לאוטובוס ורואה כמה אנשים יושבים. ניגש לראשון ושואל: „אתה סבא?" „כן," באה התשובה. הוא אינו מתישב לידו והולך לאיש אחר: „אתה סבא?" „כן," באה שוב התשובה. הוא הולך לאדם נוסף ושואל: „ואתה סבא?" הפעם היתה התשובה: „לא!" „טוב," אומר האיש, „אז אתישב לידך. לך אוכל לספר את החכמות של הנכד שלי."

★ ★ ★

מיגים מסמלת

אחד מידידיו של הזמר **אברהם ויקו מירסקי** סיפר לו את הסיפור הבא: „ראיתי כיצד **רפאל הפרין** התנגש במכוניתו של מכונית אחרת. האיש במכונית שנפגעה, יצא אל הלפרין, ניפנף בידיו והתחיל לקלל אותו. ותאר לעצמך, הלפרין הגדול לא נגע בו אפילו באצבע." השיב וילקומירסקי לידיד: „מה אתה חושב, שאם מישהו היה מעליב את קרוזו הגדול, הוא היה שר אריה?" . . . **יוסי בנאי**, שחקן הבימה גילה את שיער ראשו לרגלי הופעתו בהצגת אדון בידרמן. בתספורת זאת הוא יתייצב בעוד שבועיים מתחת לחופה כשישא לאשה את אילנה, מורה בת דגניה . . . הנהלת הבימה חיפשה אחרי בידרמן ישראלי מתאים שישמש אורח הכבוד בהצגת הבכורה של אדון בידרמן שהוצגה השבוע. בספר הטלפונים נמצאו בתל־אביב שישה בידרמנים, אולם כאורח הכבוד נבחר רק אחד, סוכן הביטוח **חנניא בידרמן**. הסיבה: המחזה עוסק באדם הנותן מחסה למבעירי־אש, ואילו חנניא בידרמן עוסק במקצוע הפוך — ביטוח מפני אש . . . מאז הופעתו של אייב מונטאן בתל־אביב, החליטו אמנים רבים שהם זקוקים לבמאי, שיביים את הופעות היחיד שלהם. הראשון היה **אריק לביא**, שביקש משרגא פרידמן לביים את הופעתו. אריק מתכונן להופיע בקרוב בפעם הראשונה בתלבשות. בינתיים הספיק אריק להפוך גם למלחין, אחרי שקודם לכן חיבר מילים לשירים. הוא חיבר את המנגינה לשירו של עמוס אטינגר בלהסיונית . . . בעקבותיו הלך גם הזמר **צדוק סביר**, ששכר את **נעמי שמר** כבמאית להופעותיו . . . **יונתן כרמון** אינו להוט בזמן האחרון אחרי פירסומת ללהקת־הרקוד שלו, למרות שקיבל חבילה גדולה של תמורות מארצות־הברית. הסיכה, כפי שמסביר מנהל הלהקה גדליה שיבא: „אלה תמונות עם כל מיני בחורות, לא פורנוגרפיות, אבל הן לא יעשו רושם טוב" . . . במערכון בצורת, המוצג בהצגתה החדשה של להקת סמבטיון, צריך **מרדכי בן־זאב** לטפס על השולחן בעת הדיונים על הבצורת, כאילו כדי להסתתר מפני הגשם ולשחק כאילו הוא נרטב בצעקו: גשם! גשם! למרות שהוא נשאר יבש. השבוע דאג שחקן הלהקה **אריק איינשטיין** להכניס קצת ריאליזם למערכון. כאשר באחת ההצגות טיפס בן־זאב כמנהגו וצעק „גשם, שלף אריק אקדח־מים, התיז סילונים של מים על בן־זאב לצהלתו הגדולה של הקהל . . . עתון אמריקאי שפירסם את תמונתה של מלכת היופי של ישראל **מרים הדר**, כשהיא יושבת על ברכיו של ראש עיריית גרינגביל, ציין את תכונותיה של מרים: „סמלת ב־צה"ל, שעזרה להפיל ארבעה מיגים מצריים. זכתה ב־200 מפתחות־ערים בארצות־הברית."

★ ★ ★

ציק מפרסומאי

המנהל הצעיר ביותר בין מנהלי חברות הפצת הסרטים הישראליות, הוא **חיים אשי** (34), שנכנס השבוע לתפקידו כמנהל חברת יונייטד ארטיסטס בישראל. אשי התחיל את הקריירה שלו כנער שליח במשרדי חברת מטרו גולדווין מאיר, בתקופה שהכניסה לקולנוע עלתה שבעה מיל, הצליח להגיע תוך זמן לניהול מחלקות רבות בחברת מטרו, עד שמונה לתפקידו החדש. בין שאר פעליו בעבר, נזכר חיים בקביעת שלט מיוחד בבית־הקולנוע בנצרת, בתקופת המנדט. היה זה אחרי שמנהל הקולנוע ביקש ממנו לקצץ את האריה, המופיע בראש סרטי מטרו, מכיון שהקהל סבור שראה סרט זה קודם. החברה היתה צריכה להכין שלט מיוחד שיודיע לקהל, שהאריה המופיע בתחילת הסרט, מופיע בכל סרט ועל הצופים להתאזר בסבלנות ולראות . . . קודר וחפוי־ראש ישב השבוע **יעקב נורוק**, בעלה הצעיר של מסעדת סנפיר באילת ואחד מקרבנותיו של בן־אפרים, בקפה אריאנה השוכן ליד בנין ה־כלא ביפו, שמוסיקה ושירה ניסרו בחללו. כשראה אותו אחד מידידיו היתל בו: „לך לפחות ותגיש בקבוק סודה לבן־אפרים היושב בבנין הסמוך" . . . במצב רוח טוב יותר היה **מרדכי קרר** הנאשם ברצח, שישב בכלא אחר. כשהגיע אליו גליון העולם הזה (1132) סקר מוטל את העמוד האחורי, בו הופיעו קריקטורות על אסירים, חייך למראה הקריקטורה המראה אינדיבידואליסט בחולצת פסים אנכיים במקום אופקיים ואמר: „בעצם גם אני אינדיבידואליסט" . . . הצייר הישראלי **גרשון קניספל** השוהה בברזיל, נפגש לפני ימים מספר עם שליטה החדש של קובה **פידל קאסטרו** במסיבת רעים מצומצמת, בה נוכחו שמונה איש, משוררים ועתונאים. באותה מסיבה רכשה אשתו של קניספל, **נינה אלבו**, ישראלית אותה הכיר קניספל בברזיל, את זכויות התרגום לעברית של ספר על הביאוגרפיה של קאסטרו ומאבקו. אגב, קניספל קיבל לביצוע מוזאיק־קיר־ענק (480 מטר מרובע) על קירותיו החיצוניים של בנין תחנת־הדידו בסאן־פאולו, המתארת מוטיבים של פולקלור אינדיאני מקומי . . . המפרסם יהודה פרנקל, חיפש סיסמא קולעת ומוצלחת עבור חברת אקא שאת תוצרתה הוא מפרסם. הוא פנה למשורר **דוד אבידן**, ביקש ממנו לחבר לו חרוז מוצלח. אבידן קיבל את ההצעה, חיבר את החרוז: „אקא תמיד — בכל תפקיד!" כשהצעתו התקבלה, הגיש אבידן לפרנקל את החשבון: 100 ל"י. משום־מה חשב פרנקל דרישה זו למופרזת, שלח להנהלת ידיעות־אחרונות, שם עובד אבידן, את סיפור המעשה בצירוף צ'ק ריק. הוא ביקש מהנהלת העתון למלא את הצ'ק לפי ראות עיניה. ההנהלה רשמה בצ'ק את הסכום — 150 ל"י.

ראש־ממשלה נהיווין ויפהפיות בורמאיות בלוד
יא־בה־יה בבורמאית

פסוקי השבוע

● **משה דיין**, על התועלת שבמשלוח קצינים בכירים של צה"ל למטרות איסוף כספים, למען המגבית בארצות־הברית: „על־אף־הכיעור שבאוסף הכספים, הרי נפתח בפני הקצינים עולם חדש, הם למדו להכיר את העם היהודי, ודבר זה הינו חשוב עד כי אפשר לכללו בבחינת הגשמה."

● **שמואל שניצר**, מעורכי מעריב, במכתב למערכת עתונו, בתגובה למאמר שפירסם לפני חודש, תחת הכותרת, מדינת ישראל אינה תנועת מחתרת, בו הגן על נאומי־העליה של ביג'ו ושמעון פרס: „אני חוזר בי מן הדעות שהבעתי באותו מאמר. בימים אלה העמידוני השלטונות על טעותי. היום אני משוכנע שמדינת ישראל היא תנועת מחתרת."

● **דוד בן־גוריון**, בהספד על ראובן שילוח, מראשוני השי' ואיש הקשר עם האינטליג'נס הבריטי: „הוא הבין כי עם ישראל אינו עם מזרח־תיכוני או ים־תיכוני, אלא עם עולם, והוא בעצמו היה אזרח עולמי."

● **אבא חושי**, בעת נאום בארוחת המלוה בשיקגו: „אינני פוליטיקאי . . ."

● **הסופר אהרון מגד**, על הקובץ הספרותי עכשיו, המתימר להיות בטאון הסופרים הנון־קונפורמיסטים הישראלים: „גודש כזה של סחי ומאוס שעדיין לא ראה כמותו אור מעולם על דפי בטאון ספרותי עברי כלשהו."

כובע טמבל

הקוקטייל הישראלי
ח ח ד ש

מוזג בכוס גבוהה ברנדי אקסטרה פיין של כרמל מזרחי. הוסף לפי הטעם ממפו מבקבוק אוריגינלי, ותקבל משקה מעודד ומרוחה כאחד.

קוביות קרח תוספנה לקדירות המשקה.

ר.אפו! אל תאפשר! + אל תאפשר! אל תאפשר! אל תאפשר!